

Põhikohtuasja pooled

Hageja: OF

Kostja: PG

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see, kui kostja ei ole esitanud vastuväidet, et rahvusvaheline kohtualluvus ei kuulu Rumeenia kohtutele, mis puudutab otsuse tegemist tema asjas, milleks on „abielulahutus ja alaealine laps“, on samaväärne tema vaikiva nõusolekuga selleks, et asjas teeb otsuse kohus, kelle poole hageja pöördus, kui poolte alaline elukoht on [Euroopa Liidu] teises liikmesriigis (käsitletaval juhul Itaalias) ja hagi abielu lahutamiseks on esitatud selle riigi kohtule, mille kodakondsus pooltel on?
2. Kas määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 3 lõiget 1 ja artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et kohus peab tõstatama või võib tõstatada omal algatusel vastuväite, et rahvusvaheline kohtualluvus selleks, et teha otsus „abielulahutuse ja alaealise lapse kohta“, ei kuulu Rumeenia kohtutele, kui [Euroopa Liidu] teises liikmesriigis (käsitletaval juhul Itaalias) elavad pooled ei ole leppinud kohtualluvuses kokku (mille tulemusena jäetakse hagi läbi vaatamata, sest see ei allu Rumeenia kohtutele), kusjuures need sätted on ülimuslikud õigusnormide suhtes, mis on sätestatud tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Codul del procedură civilă) artikli 915 lõikes 2 ja mille kohaselt võib esitada vastuväite, et erandlik territoriaalne kohtualluvus ei kuulu Judecătoria Rădăuți (Rădăuți esimese astme kohus) (mille tulemusena allub asi Judecătoria Sectorului 5 București (Bukaresti 5. sektori esimese astme kohus) ning otsus asjas tehakse sisulistes küsimustes), eelkõige seepärast, et need sätted on vähem soodsad võrreldes riigisisese õigusnormiga (tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Codul de procedură civilă) artikli 915 lõige 2)?
3. Kas määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 12 lõike 1 punktis b kasutatud väljendit „abikaasad ja vanemliku vastutuse kandjad on kohtusse pöördumise ajal [...] muul viisil ühehäälselt kohtute pädevust tunnistanud“ tuleb tõlgendada nii, et kui pooled, kes elavad alaliselt [Euroopa Liidu] teises liikmesriigis (käsitletaval juhul Itaalias), valivad kohtuks, kes on pädev tegema otsust hagi kohta abielu lahutamiseks, selle riigi kohtu, mille kodakondsus neil on (Judecătoria Rădăuți (Rădăuți esimese astme kohus)), on see viimane kohus automaatselt pädev tegema otsust hagi nende nõuete kohta, mis puudutavad „vanemliku vastutuste teostamist, alaealise elukohta ning vanemate lapse kasvatamise ja koolitamise kuludesse tehtava panuse kindlaksmääramist“?
4. Kas mõistet „vanemlik vastutus“ määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 2 punktis 7 ja artiklis 12 tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka tsiviilseadustiku (Codul civil) artiklis 483 kasutatud mõistet „hooldusõigus“, tsiviilseadustiku artiklis 400 kasutatud mõistet „alaealise elukoht“ ja tsiviilseadustiku artiklis 402 kasutatud mõistet „vanemate panus alaealise kasvatamise ja koolitamise kuludesse“?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT erivaljaanne 19/06, lk 243).

**Jean-François Jalkh'i 17. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
17. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-26/17: Jalkh versus parlament**

(Kohtuasi C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Jean-François Jalkh (esindaja: advokaat F. Wagner)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu seitsmenda koja 17. oktoobri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-26/17;

Sellest tulenevalt:

- tühistada Euroopa Parlamendi 22. novembri 2016. aasta otsus, millega võeti vastu aruanne nr A8-0319/2016 Euroopa Parlamendi liikme Jean-François Jalkh'i puutumatus ja privileegide äravõtmise taotluse kohta;
- määrata kindlaks apellandile menetluskulude katteks väljamõistetava summa suurus;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse väited puudutavad liidu õiguse rikkumist, õigusnormi rikkumist ja faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel tehtud viga ning ilmset hindamisviga.

1. Kohtuasja sissejuhatavad märkused

Vastupidi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 21 esitatud Üldkohtu kinnitusele ei võta see, kui parlamendiliikme puutumatus ära ei võeta, poolelt võimalust nõuda Prantsusmaal parlamendiliikmelt kahju hüvitamist ainult tsiviilõiguse alusel süü tõttu (tsiviilseadustiku artikkel 1240).

2. Esimene Üldkohtu analüüsitud väide

Üldkohtu analüüs põhineb kahe sätte segiajamisel. Punkt H on põhjenduskäigu osa, mis viitab protokollile nr 7 artiklile 8 arvamuste väljendamise kohta, samas kui Üldkohus esitab oma põhjendused sellel teemal punktides 44-46, osutades protokollile nr 7 puutumatuset käsitlevale artiklile 9, mis viitab asjakohastele riigisisestele sätetele.

3. Teine ja kolmas Üldkohtu analüüsitud väide

Üldkohus jätab ilmse hindamisvea tõttu Euroopa Parlamendi teadusuuringute peadirektoraadi töödokumendile „Parlamendiliikme puutumatus Euroopa Ühenduse liikmesriikides ja Euroopa Parlamendis, õigusküsimuste seeria“ omistamast normatiivset väärtust ega võta arvesse selles meenutatud põhimõtteid, mille tulemusel antakse käesoleva asja asjaolusid arvestades protokollile nr 7 artiklile 9 väär hinnang.

4. Neljas Üldkohtu analüüsitud väide

— Olemasolev õiguspraktika

Vastupidi Üldkohtu kinnitusele on olemas parlamendi väljakujunenud õiguspraktika, „mille kohaselt jäetakse rahuldamata parlamendiliikme puutumatus äravõtmise taotlused, mille aluseks on asjaolud, mis on seotud parlamendiliikmete poliitilise tegevusega“; see oleks pidanud viima Üldkohtu parlamendiliikme puutumatus äravõtmise küsimuses teistsugusele järeldusele.

— *Fumus persecutionis*

Puudub õigusasutuste kontroll selle üle, kas assotsiatsioon on toetaja või mitte; Üldkohus oleks seda arvesse pidanud võtma ainuüksi 29. juuli 1881. aasta seaduse lugemisel.

Üldkohtul oli võimalik kontrollida Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme'i teate analüüsiga seda, et Front National'i tegevuse lõpetamist nõudev assotsiatsioon on toetaja ja seega tegelikult Jean-François Jalkh'i poliitiline vastane.

Tegemist on *fumus persecutionis*'e selge juhtumiga.

**Jean-François Jalkh'i 17. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
17. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-27/17: Jalkh versus parlament**

(Kohtuasi C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Jean-François Jalkh (esindaja: advokaat F. Wagner)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu seitsmenda koja 17. oktoobri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-27/17;

Sellest tulenevalt:

- tühistada Euroopa Parlamendi 22. novembri 2016. aasta otsus, millega võeti vastu aruanne nr A8-0319/2016 Euroopa Parlamendi liikme Jean-François Jalkh'i puutumatus ja privileegide äravõtmise taotluse kohta;
- määrata kindlaks apellandile menetluskulude katteks väljamõistetava summa suurus;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse väited puudutavad liidu õiguse rikkumist, õigusnormi rikkumist ja faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel tehtud viga ning ilmset hindamisviga.

1. Kohtuasja sissejuhatavad märkused

Vastupidi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 21 esitatud Üldkohtu kinnitusele ei võta see, kui parlamendiliikme puutumatus ära ei võeta, poolelt võimalust nõuda Prantsusmaal parlamendiliikmelt kahju hüvitamist ainult tsiviilõiguse alusel süü tõttu (tsiviilseadustiku artikkel 1240).

2. Esimene Üldkohtu analüüsitud väide

Üldkohtu analüüs põhineb kahe sätte segiajamisel. Punkt H on põhjenduskäigu osa, mis viitab protokollile nr 7 artiklile 8 arvamuste väljendamise kohta, samas kui Üldkohus esitab oma põhjendused sellel teemal punktides 44–46, osutades protokollile nr 7 puutumatuset käsitlevale artiklile 9, mis viitab asjakohastele riigisisestele sätetele.